

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

2006

κρατικά λογοτεχνικά βραβεία

2007

14 Ιανουαρίου 2008 | Μουσείο Μπενάκη

ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 2006
ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΟΙ Κ.Κ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΣΤΡΟΔΗΜΗΤΡΗΣ, *ΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΠΙΔΑΚΗΣ, *ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΑΜΟΥΗΛ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΟΥΡΝΑΖΑΚΗΣ,
ΙΣΜΗΝΗ ΚΑΠΑΝΤΑΗ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ, ΛΩΡΗ ΚΕΖΑ,
ΝΙΚΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ, *ΜΕΛΗ*

ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΡΑΒΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ 2006
ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΟΙ Κ.Κ.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΕΡΑΚΛΗΣ, *ΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, *ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΛΑΦΑΝΤΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ,
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΑΡΛΑΣΗ, ΣΟΦΙΑ ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ, ΑΛΕΞΗΣ ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ, *ΜΕΛΗ*

ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ 2006 - 2007
ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΟΙ Κ.Κ.

ΑΡΗΣ ΜΠΕΡΑΝΗΣ, *ΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ, *ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ -ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗΣ, ΑΡΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ, ΚΛΑΙΡΗ ΜΙΤΣΟΤΑΚΗ, ΟΝΤΕΤ ΒΑΡΟΝ ΒΑΣΑΡ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΙΕΤΗ, *ΜΕΛΗ*

ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 2007
ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΟΙ Κ.Κ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΣΤΡΟΔΗΜΗΤΡΗΣ, *ΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΠΙΔΑΚΗΣ, *ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΜΠΡΕΛΛΗΣ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΟΥΡΝΑΖΑΚΗΣ,
ΙΣΜΗΝΗ ΚΑΠΑΝΤΑΗ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ, ΛΩΡΗ ΚΕΖΑ,
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, *ΜΕΛΗ*

ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΡΑΒΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ 2007
ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΟΙ Κ.Κ.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΕΡΑΚΛΗΣ, *ΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, *ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ*
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΛΑΦΑΝΤΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ,
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΑΡΛΑΣΗ, ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΜΠΕΛΗΣ, ΑΛΕΞΗΣ ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ, *ΜΕΛΗ*

Τηλέμαχος Αλαβέρας

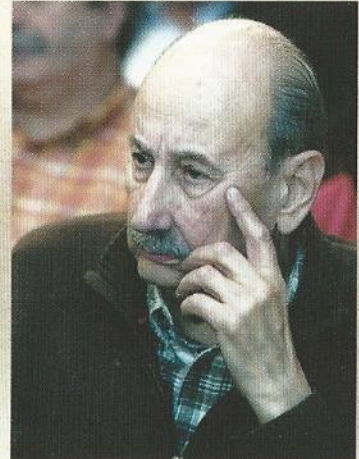
για το σύνολο του έργου του

Ο **Τηλέμαχος Αλαβέρας** γεννήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου του 1926 στη Φιλιππούπολη της Ανατολικής Ρωμυλίας. Το 1927 η οικογένειά του μετανάστευσε στη Θεσσαλονίκη όπου από τότε ήταν μόνιμα εγκαταστημένος.

Σπούδασε νομικά και επαγγελματικά ήταν λέκτωρ και επιμελητής εκδοτικών οίκων, αλλά και πανεπιστημιακών και άλλων εκδόσεων.

Εμφανίστηκε στα γράμματα το 1947, δημοσιεύοντας διηγήματά του σε λογοτεχνικά περιοδικά. Το 1952 εκδίδεται το πρώτο του βιβλίο, η συλλογή διηγημάτων «Τα αγρίμια του άλλου δάσους».

Το 1955, μαζί με τον Χρήστο Ντάλια, εκδίδει το περιοδικό «Νέα Πορεία» και από το 1970 συνέχισε μόνος του την έκδοση, μέχρι τον Μάιο του 2007. Το 1957 εκδίδεται το μυθιστόρημά του «Το ρολόγι» και το 1960 η συλλογή διηγημάτων του «Το μισό του φεγγαριού».

Τον επόμενο χρόνο κυκλοφορεί το δοκίμιό του «Το σημερινό συγγραφικό πρόβλημα», ενώ το 1963 εκδίδεται το μυθιστόρημα «Οδοστρωτήρας», το 1970 η μελέτη «Διηγηματογράφοι της Θεσσαλονίκης» και το 1971 το θεατρικό «Οι άλλοι». Το 1970-1971 δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο, σε συνέχειες, μέρος της μελέτης του

«Τα λογοτεχνικά περιοδικά της Θεσσαλονίκης (1880-1955)». Το 1976 εκδίδει τη συλλογή διηγημάτων Απ' αφορμή στην οποία απονέμεται το Α΄ Κρατικό Βραβείο.

Ακολουθούν: «Γωνίες και όψεις» (διηγήματα, 1985 – Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών), «Σ' ευθεία γραμμή» (Ταξίδι στην Πολωνία) (1990 – Κρατικό Βραβείο Χρονικού Μαρτυρίας, 1991). «Σημειώσεις» (βιβλιοκρισίες, 1990), «Ως κυλιόμενος τάπητ» (διηγήματα, 1998), «Ακριβά γούστα η κυρία» (διηγήματα, 2006, εκδόσεις Κέδρος – Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών).

Παράλληλα με το δημιουργικό του έργο ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα και στο χώρο της τρέχουσας λογοτεχνικής ζωής, τόσο με το περιοδικό Νέα Πορεία, όσο και με την ενασχόλησή του, επί πολλά χρόνια, με τακτική αρθρογραφία γύρω από πνευματικά θέματα στον ημερήσιο τύπο αλλά και στο ραδιόφωνο.

Έργα του έχουν μεταφραστεί: γερμανικά, γαλλικά, ιταλικά, ολλανδικά, σουηδικά και βουλγαρικά.

Έχει μετάσχει ως εισηγητής σε όλα τα άξια λόγου συνέδρια λογοτεχνίας που έγιναν στη χώρα μας.

Ήταν παντρεμένος με τη Ρούλα Αλαβέρα και είχαν αποκτήσει δύο παιδιά, τον Χρήστο ο οποίος είναι ζωγράφος και τον Παναγιώτη, ο οποίος είναι πολιτικός μηχανικός.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΣΗΣ

Τάσος Γαλάτης

«Ανιπτόποδες και Σφενδονήτες» εκδ. Γαβριηλίδης

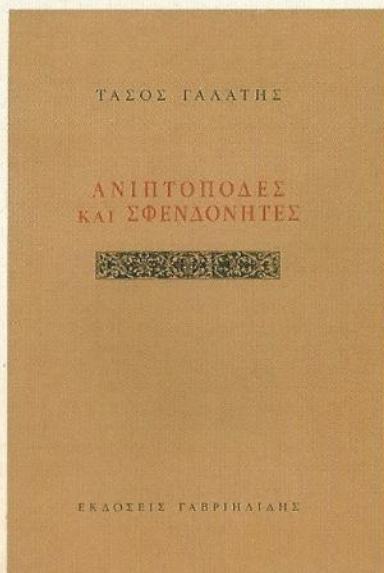

Λογοτεχνικό ψευδώνυμο του **Αναστάσιου Αρ. Παπαδόπουλου**

Μωραΐτης την καταγωγή, από τη Ζούρτσα (Νέα Φυγαλία) της Ολυμπίας, ο Τάσος Γαλάτης γεννήθηκε στο Αργοστόλι της Κεφαλλονιάς τον Δεκέμβριο του 1937 και μεγάλωσε στην Καλογρέζα και τη Νέα Ιωνία. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και εργάστηκε ως φιλόλογος στη Δημόσια Μέση Εκπαίδευση σε διάφορα σχολεία του εσωτερικού και του εξωτερικού. Ποιήματά του δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά στο περιοδικό ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ (Απρίλιος του 1962.)

Έως σήμερα, έχει εκδώσει πέντε ποιητικές συλλογές:

1. «Μυθολογία του Δάσους», εκδ. ΚΟΙΝΟΒΙΟ 1962
2. «Παροράματα», εκδ. ΙΩΛΚΟΣ 1968
3. «Τα Χαράγματα», εκδ. ΠΛΕΘΡΟΝ 1986
4. «Ανιπτόποδες και Σφενδονήτες», εκδ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ 2005
5. «Ο Σημειωμένος», εκδ. ΤΥΠΩΘΗΤΩ 2005

Οι **ΑΝΙΠΤΟΠΟΔΕΣ** και **ΣΦΕΝΔΟΝΗΤΕΣ** (Κρατικό βραβείο ποίησης 2006) αποτελούνται από 13 ενόπτιες στις οποίες επιχειρείται μια λυρική αφήγηση των βιωμάτων μιας ολόκληρης ζωής από τη δεκαετία του '40 μέχρι σήμερα. Χαρακτηρίστηκαν εύλογα «λυρικόν έπος», ένα έπος στο οποίο ο προσωπικός βίος του ποιητή συνδέεται αναπόσπαστα με τα δραματικά γεγονότα που σφράγισαν τη γενέθλια γη του και το σύγχρονο κόσμο στο δεύτερο ήμισυ του 20ού αιώνα. Το ιστορικό γεγονός προσδιορίζει το προσωπικό βίωμα που αποκτά έτσι καθολικές προεκτάσεις σύμφωνα με το δίδαγμα του Διονυσίου Σολωμού. Έτσι τα πάθη και τα παθήματα του ποιητή ταυτίζονται με τα πάθη και τα παθήματα της φυλής του, τα πάθη και τα παθήματα του σύγχρονου κόσμου.

Αθηνά Κακούρη

«Θέκλη» εκδ. Εστία

Γεννήθηκε το 1928 στην Πάτρα και έζησε στην Αθήνα, τη Βιέννη και τη Φιλαδέλφεια της Αμερικής. Είναι παντρεμένη με τον αρχαιολόγο Σπύρο Ιακωβίδη και έχει παιδιά και εγγόνια. Εργάστηκε σε ναυτικό πρακτορείο, σε εταιρεία πετρελαιοειδών, στον τουρισμό, ενώ δημοσίευε χρονογραφήματα, διηγήματα και μεταφράσεις σε διάφορα έντυπα και εκδοτικούς οίκους. Υπήρξε επί πολλά χρόνια συντάκτης στο περιοδικό «Ταχυδρόμος», όπου δημοσιεύονταν τα αστυνομικά της διηγήματα στα 1950-60.

Εξέδωσε:

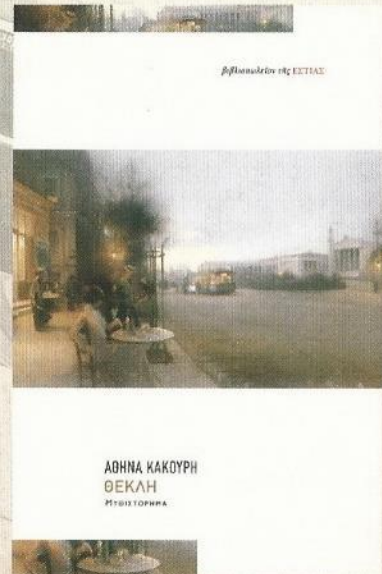
Αστυνομικά Διηγήματα «Αλάτι στα Φυστίκια», «Εγκλημα της Μόδας», «Η Κομμένη Κεφαλή», «Ο Βλογιοκομμένος Λαθρέμπορος» και «Κυνηγός Φαντασμάτων» μυθιστόρημα.

Ιστορικά μυθιστορήματα: «Ο Δραπέτης της Αυλώνας» 1970, «Της Τύχης το Μαχαίρι» 1989, «Η Σπορά του Ανέμου» 1993, «Με τα Φτερά του Μαρίκα» 1993, «Πριμαρόλια» 1998, «Ο Χαρταετός» 2002, «Θέκλη» 2005.

Βραβεία:

Πανελληνίου Διαγωνισμού μεταφράσεως 1952 για το διήγημα «Ο διάβολος και ο Ντάνιελ Γουέμπστερ», Ίκαρος 1953. Νικηφόρου Βρεττάκου για το μυθιστόρημα «Πριμαρόλια» 1998. Ιδρύματος Πέτρου Χάρη, Ακαδημίας Αθηνών, για το μυθιστόρημα «Θέκλη» 2006.

Μια νέα γυναίκα, μέσα στην αναταραχή των βαλκανικών πολέμων, οδηγείται προς ένα απροσδόκητο γνώθι σ' αυτόν. Δεν είναι η μόνη. Η στιγμή εκείνη της μεγάλης εθνικής έξαρσης έχει έναν αδυσώπητο δυναμισμό. Τα ατομικά και εθνικά διλήμματα παρουσιάζονται μέσα απ' τις τύχες των ηρώων του μυθιστορήματος, οι οποίοι καλύπτουν ένα μεγάλο φάσμα της τότε κοινωνίας.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Γιάννης Καισαρίδης

«Μισάντρα» εκδ. Κέδρος

Ο **Γιάννης Καισαρίδης** γεννήθηκε στη Βέροια το 1959. Σπούδασε Πολιτικές και Οικονομικές επιστήμες, Θέατρο και Ελληνική Φιλολογία.

Το 1996 το διήγημά του «Λερωμένο ρούχο» βραβεύτηκε από τον Πανελλήνιο Όμιλο Ενίσχυσης Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων.

Το 1997 εκδόθηκε, από τις εκδόσεις «Εξάντας», η συλλογή διηγημάτων «Χρονικό μιας πρεμιέρας».

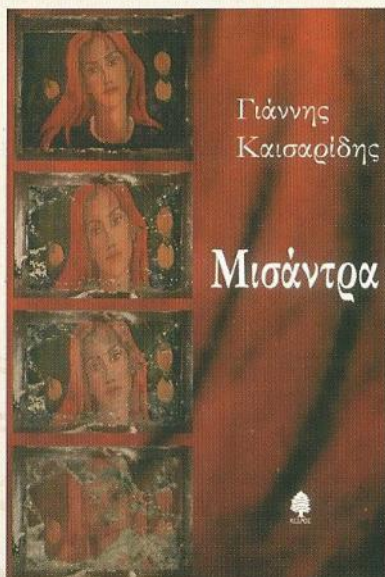
Το 2000 εκδόθηκε, από τις εκδόσεις «Κέδρος», η συλλογή διηγημάτων του «Συναντήσεις και ενοχές». Το βιβλίο ήταν υποψήφιο για το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας και για το Λογοτεχνικό Βραβείο του περιοδικού «διαβάζω».

Το 2005 εκδόθηκε, από τις εκδόσεις «Κέδρος», η συλλογή διηγημάτων του «Μισάντρα». Το βιβλίο τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας.

Κείμενά του έχουν μεταφραστεί στα Γερμανικά, Γεωργιανά και Αγγλικά.

Συνεργάστηκε -ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και συγγραφέας- με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» και τα ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. Βέροιας και Σερρών.

Ίδρυσε στη Βέροια τη θεατρική ομάδα «Απάνοιξη», καθώς και την «Κίνηση Πολιτών για την Αισθητική και Αρχαιολογική προστασία της διατηρητέας περιοχής της Κυριώτισσας»

Μες στα μυστικά μισάντρα μιας πόλης, η ιλύς του χρόνου παγιδεύει ένα νεογέννητο συγγραφέα. Εφτάζυμα ψωμιά που μιλούν διαλέκτους της γλώσσας μας και μνημόσυνοι σπόροι λαχανικών τον βοηθούν να πλάσει στο σκοτάδι τού άλλου χρόνου και του άλλου λόγου τούς ήρωές του: το κορίτσι με τα ζαρά μάτια που τρέφεται με ρινίσματα γυαλιού και τον ευγενή όφι με τα λέπια της μοναξιάς, τον στρατιώτη της πύλης των συνόρων ζωής και θανάτου, τους νεκρούς που ζητούν ν' αναπαυθούν, τα τρία εβραιόπουλα που τραγουδούν: «Ανέστι μανσεβίκος...», τον πρόσφυγα χωρίς ψυχή, τη γεροντονιά που πετάει και τον από μηχανής άγγελο, τη συκιά με τα λερναία φυλλώματα και τις αθάνατες ρωσίδες κατασπίδες, τα αγγελόψαρα...

Πολλοί απ' αυτούς, επειδή πιστεύουν ότι «όταν κανείς δεν ξέρει αν υπάρχω, τότε υπάρχω, ζω!», εξέρχονται στο φως μόνον υπό άλλην μορφήν και με διαφορετικές ιδιότητες.

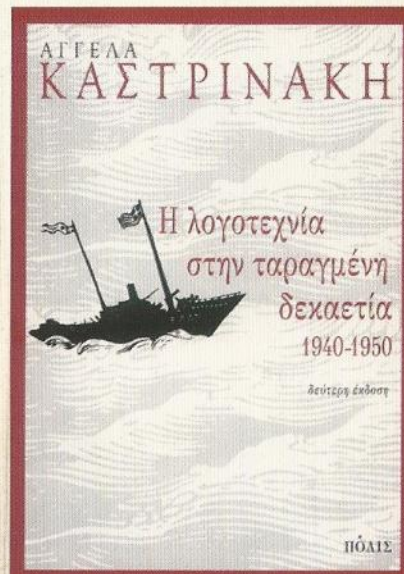
Αγγέλα Καστρινάκη

«Η λογοτεχνία στην ταραγμένη δεκαετία 1940-1950» εκδ. Πόλις

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961 και σπούδασε κλασική φιλολογία στο Α.Π.Θ. Ζει στο Ρέθυμνο, όπου διδάσκει, ως Αναπληρώτρια Καθηγήτρια σήμερα, νεότερη λογοτεχνία στο Φιλολογικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Κρήτης. Ασχολήθηκε με τη λογοτεχνία που έχει ως θέμα της τη νέα γενιά και εξέδωσε τη μελέτη «Οι περιπέτειες της νεότητας. Η αντίθεση των γενεών στην ελληνική πεζογραφία». Την απασχόλησε επίσης το φαινόμενο της προφορικότητας στην ελληνική λογοτεχνία, στο βιβλίο «Η φωνή του γενέθλιου τόπου». Τιμήθηκε με το Βραβείο ειρήνης και φιλίας Αμπντί Ιλεκτσι, για μελέτες σχετικές με την εικόνα του Τούρκου σε ελληνικά μυθιστορήματα. Έχει δημοσιεύσει επίσης τέσσερις συλλογές διηγημάτων και ένα βιβλίο με αυτοβιογραφικά δοκίμια: «Η λογοτεχνία, μια σκανταλιά, μια διαφυγή ελευθερίας». Διηγήματά της έχουν μεταφραστεί σε διάφορες ευρωπαϊκές γλώσσες. Έχει συνεργαστεί ως κριτικός λογοτεχνίας με τις εφημερίδες «Αυγή», «Ελευθεροτυπία» και «Τα Νέα». Η μελέτη της «Η λογοτεχνία στην ταραγμένη δεκαετία 1940-1950» κυκλοφόρησε στα τέλη του 2005 από τις εκδόσεις Πόλις.

Το βιβλίο αυτό εξιστορεί τις περιπέτειες της λογοτεχνίας και της πνευματικής ζωής γενικότερα στα χρόνια του πολέμου, της κατοχής, της αντίστασης και του εμφυλίου πολέμου. Διερευνώντας πώς αντιδρά η λογοτεχνία την εποχή της βίας, πώς συμπεριφέρεται ο καλλιτέχνης σε στιγμές απόγνωσης, πείνας, διαρκούς κινδύνου, καταλήγει σε εξαγόμενα που έρχονται να κλονίσουν ορισμένους βολικούς μύθους.

Χρήστος Σαμουηλίδης

«Γιαννούλης Χαλεπάς» εκδ. Εστίας

Γεννήθηκε στο Κιλκίς το 1927. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εργάστηκε στη Μέση Εκπαίδευση και στο Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών. Το 1980 αναγορεύτηκε διδάκτορας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Εξέδωσε τα παρακάτω βιβλία:

Ποιητικά:

«Δοκιμασίες», «Τλιγγος», «Αμφιλύκη», «Το βάθρο του σύννεφου», «Σήματα λυγρά», «Επιβίωση».

Πεζογραφικά:

«Καραμανίτες» μυθιστόρημα, «Μαύρη Θάλασσα» χρονικό, «Ακριτική Γενιά» μυθιστόρημα (Βραβείο Ακαδημίας), «Πέρα στην Ανατολή» διηγήματα (Κρατικό Βραβείο), «Οδοιπορικό στον Πόντο» (Βραβείο Ιπεκτσι), «Σκληρές

ιστορίες» διηγήματα, «Εφταπύργιο» μυθιστόρημα, «Πολιτεία του βορρά» μυθιστόρημα, «Σοσιαλιστική Γερμανία» ταξιδιωτικό, «Νησί του διαβόλου» μυθιστόρημα, «Στους πέντε ανέμους του Καυκάσου» μυθιστόρημα, «Το χρονικό του Καρς» (Κρατικό Βραβείο), «Βυζαντινός εσπερινός» μυθιστόρημα, «Μιθριδάτης ο μέγας» μυθιστόρημα, «Στα ναζιστικά στρατόπεδα» μαρτυρία, «Γιαννούλης Χαλεπάς» βιογραφία (Κρατικό Βραβείο).

Θεατρικά:

«Δέκα μονόπρακτα», «Τρία θεατρικά», «Δύο θεατρικά», «Η Πυτίνη του Κρατίνου», «Οι Δήμοι του Εύπολη», «Ηλέκτρα» του Ευριπίδη (μετάφραση για το ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας).

Επιστημονικά:

«Το λαϊκό παραδοσιακό θέατρο του Πόντου» (διατριβή), «Ιστορία του Ποντιακού Ελληνισμού», «Η αυτοκρατορία της Τραπεζούντας».

Ο Σαμουηλίδης, στο βιβλίο του «Γιαννούλης Χαλεπάς», περιγράφει την τραγική ζωή του μεγαλύτερου νεοέλληνα γλύπτη, ο οποίος, παρά το δυσμενές καλλιτεχνικό περιβάλλον που συνάντησε στην Αθήνα, τον άτυχο έρωτά του, τη φρενοβλάβεια και τον εγκλεισμό του στο ψυχιατρείο της Κέρκυρας και παρά την εγκατάλειψή του αργότερα στην Τήνο, δημιούργησε ένα έργο διαχρονικής αξίας.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΕ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Paola Maria Minucci

«La materia leggera- Pittora e purezza nell' arte contemporanea»

Η **Paola Maria Minucci** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νεοελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Ρώμης «La Sapienza», όπου εργάζεται από το 1981. Σπούδασε Ιταλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας με τους καθηγητές Piero Bigongiari και Silvio Ramat. Συνέχισε και ολοκλήρωσε, τέλος, τις σπουδές της στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης υπό την εποπτεία των καθηγητών Γ. Π. Σαββίδη και Π. Μουλλά.

Αυτή η διπολική θητεία στην Ιταλική και Νεοελληνική Λογοτεχνία αποτελεί το ίδιο που χαρακτηρίζει τόσο το κριτικό της έργο όσο και την μεταφραστική της δραστηριότητα, καθώς και το ρόλο της ως πολιτισμικού διαμεσολαβητή μεταξύ των δύο χωρών.

Στο ενεργητικό της διαθέτει μια σειρά από κριτικά άρθρα και δοκίμια για την νεοελληνική λογοτεχνία συγκριτικού χαρακτήρα μεταξύ της ιταλικής και της νεοελληνικής ποίησης του 20ού αιώνα (Καβάφης- Ungaretti, Ελύτης-Ungaretti-Blake, Σεφέρης-Montale, Ελληνικός και Γαλλικός Υπερρεαλισμός).

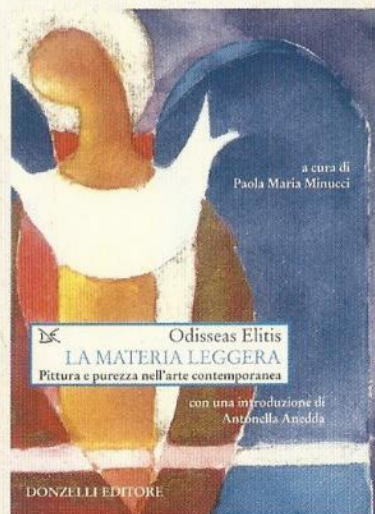
Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη μετάφραση πεζογραφικών νεοελληνικών λογοτεχνικών έργων (Βασιλικός, Ταχτσής, Βαλτινός) και κυρίως ποιητικών, αναλαμβάνοντας την επιμέλεια ανθολογιών των σημαντικότερων ποιητών του 20ού αιώνα (Ελύτης, Σαχτούρης, Δημουλά, Πατρίκιος, Μέσκος, Γκανάς, Καβάφης), συχνά παρουσιάζοντας για πρώτη φορά στην Ιταλία λογοτέχνες που ακολούθως γνώρισαν αξιοσημείωτες διακρίσεις.

Επίσης, έχει ασχοληθεί και με το θεωρητικό σκέλος της μετάφρασης σε διάφορα δοκίμια όπου αναγνωρίζει την κριτική αξία της μεταφραστικής διαδικασίας.

Από το 1981 έως σήμερα η Minucci διδάσκει Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία στο Τμήμα Αρχαίας Ελληνικής και Λατινικής Φιλολογίας, στην Κατεύθυνση Γλώσσες και Πολιτισμοί του Σύγχρονου Κόσμου της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Ρώμης «La Sapienza», παραδίδοντας μαθήματα Θεωρίας της Μετάφρασης και σεμινάρια μετάφρασης.

Η ελαφρά ύλη είναι μια επιλογή κειμένων του Ελύτη για τους μεγάλους ζωγράφους, ένας διάλογος με τις μορφές που αισθανόταν οικείες και με τις οποίες ένιωθε να μοιράζεται ένα εσωτερικό γλωσσικό κώδικα, μια κοινή οπτική: Cezanne, Matisse, Paul Klee, Picasso, Léger, Braque, Modigliani, De Chirico, Balthus, αλλά και πίσω στον χρόνο, με τον Piero della Francesca και, μ' ένα τρυφερό βλέμμα στις κοινές ρίζες, τον μεγάλο λαϊκό ζωγράφο Θεόφιλο.

Προκύπτει, λοιπόν, έτσι για τον αναγνώστη ένα μικρό φανταστικό μουσείο στο οποίο ο ίδιος ο Ελύτης μάς ξεναγεί με αυτά τα έγκυρα κριτικά δοκίμια για τη ζωγραφική και την ποίηση παράλληλα.

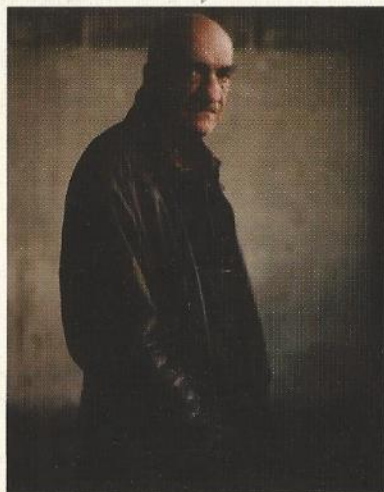

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

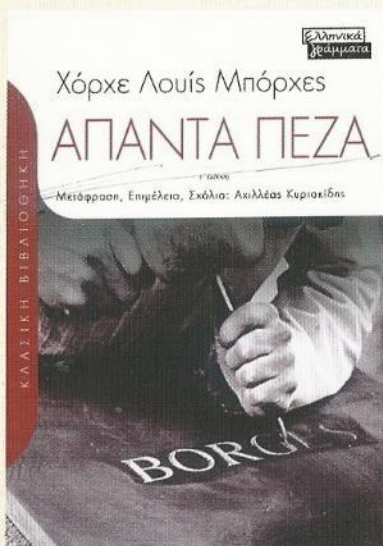
ΕΡΓΟΥ ΞΕΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Αχιλλέας Κυριακίδης

«Απαντα τα πεζά» του Χόρχε Λουίς Μπόρχες, εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Γεννήθηκε στο Κάιρο, το 1946. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Πεζογράφος, μεταφραστής, κριτικός κινηματογράφου, σεναριογράφος, σκηνοθέτης ταινιών μικρού μήκους. Έχει εκδώσει 11 βιβλία με πεζογραφήματα και δοκίμια [το 2004, τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Διηγήματος για τη συλλογή του «Τεχνητές αναπνοές» (εκδ. Πόλις, 2003)], καθώς και άνω των 90 μεταφράσεις έργων συγγραφέων όπως ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες, ο Ρεμόν Κενό, ο Ζορζ Περέκ, ο Ζαν Εσνόζ, ο Λουίς Σεπούλβεδα, ο Φίλιπ Ροθ κ.ά., και έχει γυρίσει 9 ταινίες μικρού μήκους, οι περισσότερες από τις οποίες τιμήθηκαν με βραβεία στο Φεστιβάλ Δράμας και κρατικές διακρίσεις.

Μοντέρνος ή μεταμοντέρνος; Λογοτέχνης ή φιλόσοφος; (Ο ίδιος ο Μπόρχες θα χλεύαζε τα ερωτήματα, πόσο μάλλον τις τυχόν απαντήσεις.) Τολμώ να πω ότι ο Μπόρχες εκπροσωπεί επάξια τη λογοτεχνία που φιλοσοφεί και όχι, ασφαλώς, τη φιλοσοφία που λογοτεχνίζει. Γι' αυτό και τα περισσότερα διηγήματά του αποφαινόνται, προτείνοντας σκανδαλιστικές απόψεις για προαιώνια ζητήματα, ενώ τα περισσότερα δοκίμιά του αναρωπιούνται, ταλαντεύονται χαριτόβρυτα, σαν τα πιο γοιτευικά αστυνομικά αινίγματα. Όσο για τη δική μου εμπλοκή στον ιστό του, δεν έχω παρά να ομολογήσω πως, αν κάτι διδάχθηκα απ' αυτήν, δεν είναι το πώς βγαίνει κανείς απ' το λαβύρινθο, αλλά πότε (και, κυρίως, πώς) οφείλει να παραδεχτεί ότι χάθηκε...

Βούλα Μάστορη

«Δωριλένια» εκδ. Πατάκης

Το πατρικό της όνομα είναι **Παρασκευή Μιχαηλίδου**. Οι γονείς της κατάγονται από τη Μικρά Ασία, ενώ η ίδια γεννήθηκε στο Αγρίνιο το 1945. Τα παιδικά της χρόνια τα έζησε στην Άμφισσα κι από τα δώδεκά της ζει στην Αθήνα. Με την παιδική κι εφηβική λογοτεχνία άρχισε ν' ασχολείται το 1974. Από το 1993 προωθεί το «Παιχνιδομάθημα» της Δημιουργικής Γραφής στο Δημοτικό, ένα πρόγραμμα δικής της επινοήσεως που έχει σαν στόχο τη μύηση των παιδιών στην Παιδική Λογοτεχνία και την ανάπτυξη των ικανοτήτων τους στον προφορικό και γραπτό λόγο. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου. Έργα της έχουν βραβευτεί από την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, την Ε.Ο.Υ.Δ.Α.Α., τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά και το Υπουργείο Πολιτισμού. Είναι παντρεμένη κι έχει δυο γιους κι ένα εγγόνι.

Άννα Γκέρτσου-Σαρρή

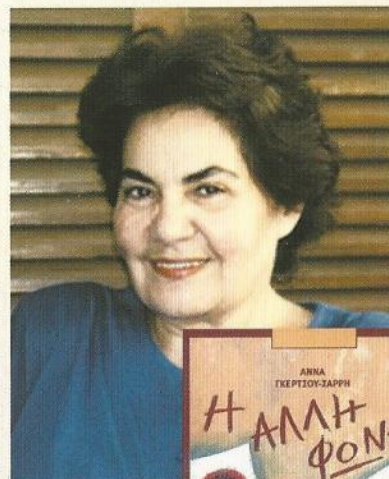
«Η άλλη φωνή» εκδ. Κέδρος

Η **Άννα Γκέρτσου-Σαρρή** γεννήθηκε στην Κων/πολη το 1936. Δυο χρόνια αργότερα, η οικογένειά της εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Μετά τις γυμνασιακές σπουδές, φοίτησε στο Εμπορικό Τμήμα του Αμερικανικού Κολλεγίου. Εργάστηκε ως γραμματέας κι αργότερα δίδαξε Αγγλικά σε φροντιστήρια και σε ιδιωτικό δημοτικό σχολείο. Είναι παντρεμένη κι έχει μια κόρη.

Πρώτοεμφανίστηκε στη λογοτεχνία το 1972 σε Διαγωνισμό Διηγήματος των εκδόσεων ΚΑΛΒΟΣ και βραβεύθηκε. Διηγήματά της δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ. Στη συνέχεια, έγραψε βιβλία για παιδιά, εφήβους και μεγάλους, (εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ) με θέματα κυρίως κοινωνικά και ιστορικά. Επίσης μετέφρασε βιβλία από την αγγλική γλώσσα. Κείμενά της και αποσπάσματα των βιβλίων της έχουν δημοσιευθεί στα Αναγνωστικά του Δημοτικού (Η Γλώσσα μου) καθώς και σε Αναγνωστικά για τα Ελληνόπουλα της Αυστραλίας.

Η Άννα Γκέρτσου-Σαρρή έχει τιμηθεί με τα βραβεία:

Μιχαήλας Αβέρωφ, ΕΕΛ, 1986, για το «Σπίτι δίχως αυλή»
1ο Βραβείο ΙΠΕΚΤΣΙ, 1986, 1ο Βραβείο, Σύνδεσμος Φιλολόγων Καρδίτσας, 1985,
Τιμητικός Πίνακας IBBY, 1988, για το βιβλίο «Το λέγαν Ξάστερο»
Κρατικό Βραβείο, 1992, για το βιβλίο «Το κόκκινο της Ανατολής».

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Μυρτώ Δεληβοριά

«Ιστορίες για παιδιά», Ισαάκ Μπάσεβιτς Σίνγκερ, εκδ. Εστίας

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Από πολύ μικρή ξεχώρισε τα βιβλία σε 2 κατηγορίες. Σ' αυτά που είχαν εικόνες και σ' αυτά που δεν είχαν. Αυτά που δεν είχαν, πήγαν σύντομα στο υπόγειο. Αυτά που είχαν, γίνανε οι πρώτες σπουδές της στη ζωγραφική και οι μοναδικές -μαζί με όσα προστέθηκαν και προστίθενται μέσα στα χρόνια. Καλλιτέχνες που έχει αγαπήσει, αντιγράφει και προσπαθήσει να τους μοιάσει είναι ο Chagall, ο Κυριτσόπουλος, ο Solotareff, ο Hockney και πάρα πολλοί ακόμα! Έχει παρουσιάσει 3 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και έχει λάβει μέρος σε 4 ομαδικές.

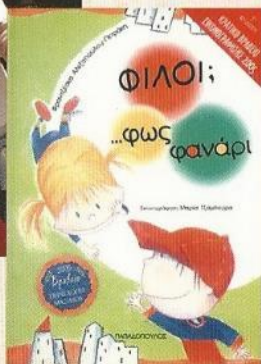
Έχει εικονογραφήσει βιβλία λογοτεχνίας, παιδικής λογοτεχνίας, περιοδικά, blog και cd. Το 2006 πήρε το βραβείο του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού βιβλίου για το βιβλίο Ιστορίες για παιδιά του Ισαάκ Μπάσεβιτς Σίνγκερ (εκδ. Εστία).

Μαρία Τζαμπούρα

«Φίλοι; φως φανάρι», Φραντζέσκα Αλεξοπούλου-Πετράκη, εκδ. Παπαδόπουλος

Η Μαρία Τζαμπούρα γεννήθηκε το 1972

Σπούδασε Γραφικές Τέχνες στον ΑΚΤΟ (1991-1994 ΑΚΤΟ/GRAPHIC DESIGN) και στο Λονδίνο (1994-1995 Middlesex University, BA HONS in Visual Communication Design).

Έχει εργαστεί σε διάφορες εφημερίδες και περιοδικά ως εικονογράφος-σκισσογράφος («ΤΟ ΒΗΜΑ», «4 ΤΡΟΧΟΙ», «DRIVE», «NEMESIS») και από το 2005 δημοσιεύει στο περιοδικό «ΟΛΑ» της εφημερίδας «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ». Στην ίδια εφημερίδα διατηρεί μόνιμη στήλη για τα κόμικ.

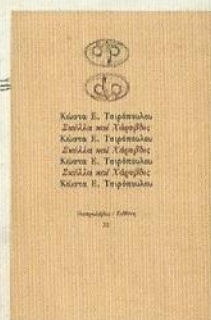
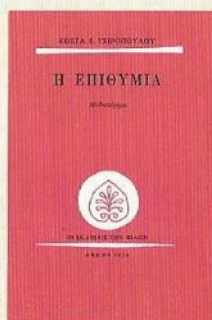
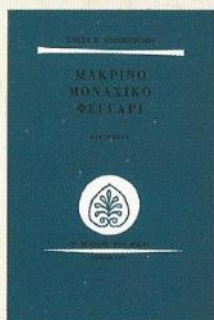
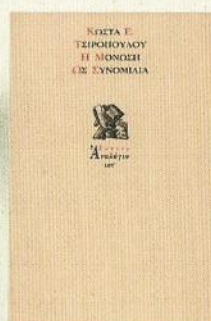
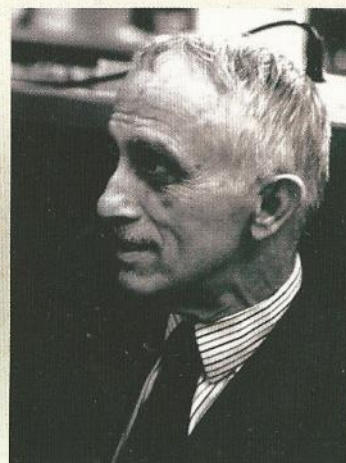
Έχει αρκούντως «εκτεθεί» σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Παράλληλα, ασχολείται με την εικονογράφηση παιδικών βιβλίων και έχει εικονογραφήσει παραμύθια της Φραντζέσκας Αλεξοπούλου, Βαγγέλη Ηλιόπουλου κ.α. Έχει διακριθεί με το Κρατικό Βραβείο Εικονογράφησης Παιδικού Βιβλίου για το 2006, για την εικονογράφηση του βιβλίου της Φραντζέσκας Αλεξοπούλου-Πετράκη, με τίτλο «Φίλοι; Φως φανάρι».

Κώστας Τσιρόπουλος

για το σύνολο του έργου του

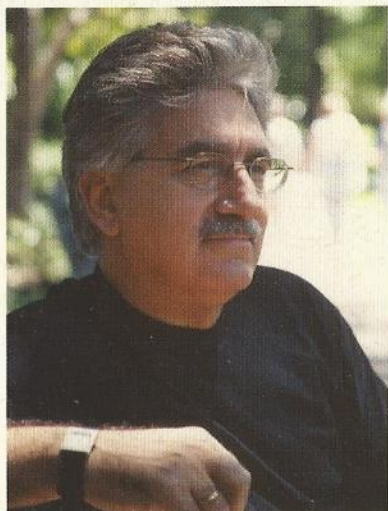
Γεννήθηκε στη Λάρισα (1930). Σπούδασε Νομικά και Ιστορία της Τέχνης στο Παρίσι και τη Βαρκελώνη. Ιδρυτής και διευθυντής της ετήσιας έκδοσης «Χριστιανικό Συμπόσιο» (1966-1971) και του περιοδικού «Ευθύνη» (1961-1966, και από το 1972 ως σήμερα). Έχει τιμηθεί με: το βραβείο Φέξη της Ομάδας των Δώδεκα, Κρατικό Βραβείο Δοκιμίου, Α' Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος, Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών, Α' Βραβείο της Εταιρείας Μεταφραστών, Α' Βραβείο της Εταιρείας Χριστιανικών Γραμμάτων κι έχει ανακηρυχθεί ελίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Γρανάδας (Ισπανίας). Το ποιητικό, πεζογραφικό και δοκιμακό του έργο εκτείνεται σε δεκάδες τόμους. Έχει επίσης μεταφράσει από τα ισπανικά, τα καταλανικά και τα αγγλικά, βιβλία και κείμενα των Ορτέγα υ Γκασσέτ, Ματσάδο, Λόρκα, Χοσέ Θέλα, Χιμένεθ, Εσπριου, Ντριόν, Ζενεβουά, Αρανγκούρεν κ.ά. Βιβλία του έχουν μεταφραστεί στα ισπανικά και στα ιταλικά.

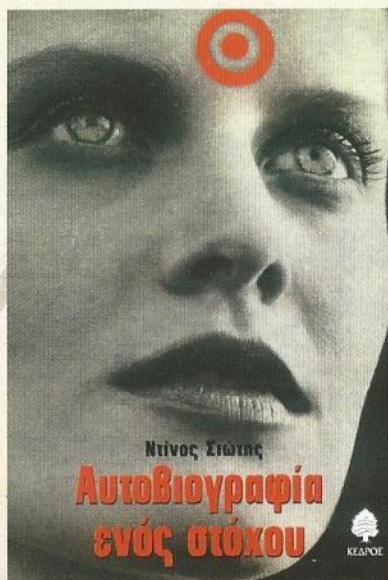
ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΣΗΣ

Ντίνος Σιώτης

«Αυτοβιογραφία ενός στόχου» εκδ. Κέδρος

Ο **Ντίνος Σιώτης** (Τήνος, 1944) σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Συγκριτική Λογοτεχνία στο San Francisco State University. Στην Αμερική, όπου έζησε από το 1971 έως το 1989 και από το 1997 έως το 2004, εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε εφημερίδες, περιοδικά και στο ραδιόφωνο και ως Σύμβουλος Τύπου στην Οτάβα, το Σαν Φρανσίσκο, τη Νέα Υόρκη και τη Βοστώνη. Από το 1976 διευθύνει τον εκδοτικό οίκο Wire Press. Για την ελληνική λογοτεχνία και τον πολιτισμό έχει δώσει διαλέξεις και έχει οργανώσει ημερίδες, συνέδρια και συμπόσια στην Βόρειο Αμερική. Από το 1979 συνεργάζεται με το Βήμα της Κυριακής με κριτικές και άρθρα για το βιβλίο, τον πολιτισμό και την επικοινωνία. Έχει εκδώσει, στα ελληνικά και στα αγγλικά, δέκα πολιτικά και λογοτεχνικά περιοδικά, δεκαέξη συλλογές ποίησης (τρεις στα αγγλικά και μία στα γαλλικά), ένα μυθιστόρημα, μία νουβέλα και μία συλλογή με αφηγήματα. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε επτά γλώσσες. Εργάζεται στο Υπουργείο Τύπου. Από την άνοιξη του 2005 διευθύνει το περιοδικό (δε)κατα.

Η «Αυτοβιογραφία ενός στόχου» υφολογικά και εννοιολογικά ελίσσεται και εξελίσσεται ανάμεσα στον επιφανειακό ρεαλισμό των βιωμάτων και τον υπόγειο υπερρεαλισμό τους. Με μαστοριά και με πολύ απλές λέξεις ο ποιητής υπερθερμαίνει το τραγικό και την κατάλληλη στιγμή το αφήνει να εκραγεί, σκόρπίζοντας τα θραύσματά του ένθεν κακείθεν του Ατλαντικού.

Ιωάννα Καρυστιάνη

«Σουέλ» εκδ. Καστανιώτης

Η **Ιωάννα Καρυστιάνη** γεννήθηκε στα Χανιά το 1952 από γονείς Μικρασιάτες. Σπούδασε Νομικά. Επαγγελματικά ασχολήθηκε με το σκίτσο και την εικονογράφηση. Έχει συνεργαστεί με εφημερίδες και περιοδικά.

Βιβλία της έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά, ιταλικά, ισπανικά, τουρκικά και βουλγαρικά.

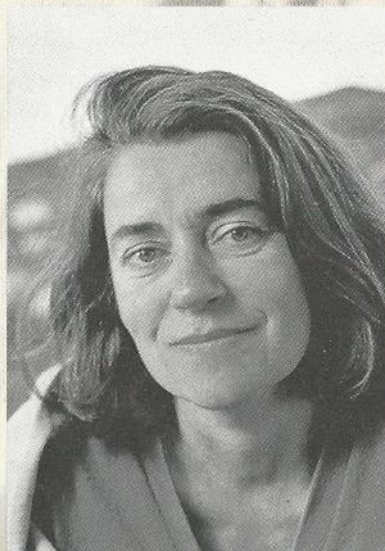
Το βραβευμένο με το Κρατικό βραβείο μυθιστορήματος (1998) βιβλίο της Ιωάννας Καρυστιάνη «Μικρά Αγγλία», που ήταν και υποψήφιο για το Ευρωπαϊκό Αριστείο αλλά και το βραβείο Balcanica, κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ τον Απρίλιο 2006 από τις Europa Editions σε μετάφραση Michael Ελευθερίου.

Με τον τίτλο «The Jasmine Isle» (Το νησί των γιασεμιών), η αμερικανική έκδοση αναφέρει πως «η “Μικρά Αγγλία” είναι ένα από τα σημαντικότερα λογοτεχνικά επιτεύγματα στη σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία, πως πρόκειται για μια σύγχρονη ερωτική ιστορία ειπωμένη με τη δύναμη αρχαίας τραγωδίας» και πως «η γραφή της Ιωάννας Καρυστιάνη φέρει αναφορές από “Τα Κύματα” της Βιρτζίνια Γουλφ, όπου άντρες και γυναίκες παλεύουν ενάντια στη μοίρα τους που απλώς δεν θα κατευναστεί ποτέ».

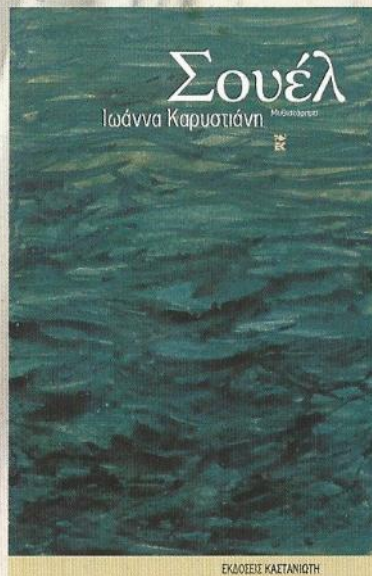
Το «Κουστούμι στο χώμα» τιμήθηκε με το Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών το 2001.

- Ο,τι κι αν είναι αυτό, πες μου τι συμβαίνει.
- Το σουέλ μου 'βαλε μπελά στο μυαλό.
- Ποιός είναι ο πραγματικός λόγος που δε γυρίζεις;
- Η θάλασσα δεν με επιστρέφει.
- Τι γυρεύεις τώρα πια;
- Δεν έχω θέληση για στεριά.

Δώδεκα χρόνια μακριά από την οικογένεια του. Μακριά από τη στεριά, από τα αγαπημένα αλλά και λησμονημένα του πρόσωπα. Σπίτι του είναι πλέον το ATHOS III. Ο τόπος όπου αναμετρίεται με τις μνήμες του. Το καταφύγιο όπου διαφυλάσσει ερμητικά κλεισμένα τα μυστικά του. Το μόνο μέρος απ' το οποίο μπορεί και παρακολουθεί –όπως εκείνος θέλει– τη σιωπηλή πορεία του να χαράσσεται ερήμην του· τη μοναξιά του συντροφιά με το σουέλ: το βουβό κυματισμό του ωκεανού.

φωτό: Mike Kuder

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ελένη Λαδιά

«Η γυναίκα με το πλοίο στο κεφάλι» εκδ. Εστίας

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 13 Αυγούστου του 1945.

Είναι πτυχιούχος του Αρχαιολογικού Τμήματος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Επίσης πτυχιούχος του Θεολογικού Τμήματος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Έχει τιμηθεί το 1981 με β' κρατικό βραβείο για το βιβλίο ο «Χάλκινος Ύπνος» (Εστία 1980) και το 1991 με το βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών για το βιβλίο «Ωρογραφία» (εκδ. Καστανιώτη 1990). Το ίδιο βιβλίο ήταν υποψήφιο για το Ευρωπαϊκό βραβείο του 1993.

Διηγήματά της έχουν μεταφραστεί στα σλοβένικα, γαλλικά, αγγλικά, ιταλικά. Το μυθιστόρημα «Χι ο Λεοντόμορφος» (έκδ. 1986) στα σέρβικα και το μυθιστόρημα «Η Χάρης»

(Πατάκης 2000) στα ρουμανικά. Το βιβλίο «Η γυναίκα με το πλοίο στο κεφάλι» είχε επιλεγεί από το ΕΚΕΜΕΛ από τις εκδόσεις του 2006, για να μεταφραστούν αποσπάσματα σε δέκα γλώσσες.

Το συγγραφικό της έργο ανέρχεται (εκτός από τις μεταφράσεις) σε 23 βιβλία και περιλαμβάνει μυθιστορήματα, συλλογές διηγημάτων, δοκίμια, και αρχαιογνωστικά μελετήματα. Διηγήματα και άρθρα της δημοσιεύθηκαν σε διάφορα περιοδικά και εφημερίδες της χώρας.

βιβλιοπωλείο της ΕΣΤΙΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΛΑΔΙΑ
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ
ΝΟΒΕΛΑ

Ο τίτλος «Η γυναίκα με το πλοίο στο κεφάλι», δηλώνει την προσωποποίηση για τη ναυτική υπεροχή της ελληνιστικής Αλεξάνδρειας. Μια Ελληνίδα ταξιδεύει στη σύγχρονη πόλη και μέσα από τη μνήμη στην παλαιά πόλη του οικουμενισμού.

Η ερωτική ιστορία που αναφέρεται είναι διπλή: ένα ζευγάρι ειδωλολατρών ζει την καταστροφή του ναού του Σαράπιδος από τη μανία των Χριστιανών, ενώ ένα άλλο ζευγάρι ορθόδοξων χριστιανών (με κοινό παρονομαστή στις δυο περιπτώσεις την ίδια γυναίκα) διώκεται –μαζί με το Μέγα Αθανάσιο– από τους οπαδούς των αιρετικών.

Θεοδόσης Πελεγρίνης

«Από τον Πολιτισμό στην πείνα» εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Ο Θεοδόσης Πελεγρίνης, καθηγητής φιλοσοφίας του πανεπιστημίου Αθηνών, είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του πανεπιστημίου Αθηνών και διδάκτωρ φιλοσοφίας του πανεπιστημίου του Έξετερ της Αγγλίας.

Εκτός από τις μελέτες του και τα άρθρα του, έχει γράψει 23 βιβλία και έχει επιμεληθεί την έκδοση άλλων 6 βιβλίων.

Παράλληλα προς την συγγραφική δραστηριότητά του, την συμμετοχή του σε επιστημονικά συνέδρια και την ακαδημαϊκή διδασκαλία του, έχει συνεργαστεί με την δημόσια τηλεόραση (όπου παρουσίασε τρεις σειρές εκπομπών: Την ταυτότητά σας, παρακαλώ, Και το ταξίδι συνεχίζεται, Η 25η Ώρα), το Τρίτο Πρόγραμμα ραδιοφώνου (όπου παρουσίασε, τις εκπομπές Εγχειρίδιο Φιλοσοφίας και Λεξικό της Φιλοσοφίας) και το Μέγαρο Αθηνών, όπου, στο πλαίσιο του προγράμματος Megaron Plus, παρουσιάζει από το 2006 την Φιλοσοφία στην Σκηνή, σειρά θεατρικών παραστάσεων που αναφέρονται στην ζωή και την πνευματική δράση κορυφαίων φιλοσόφων της αρχαιότητας και της νεότερης και σύγχρονης εποχής.

Τι είναι τελικά ο πολιτισμός; αγαθό ή παράλυση και εκφυλισμός; Στο ερώτημα αυτό μαζί με μια σειρά συναφών προς τον πολιτισμό ζητημάτων, όπως το φάσμα της πείνας, η άσκηση της πολιτικής, η αισθητική απόλαυση της τέχνης, το αγαθό της ζωής υπό το πρίσμα της σύγχρονης τεχνολογικής γνώσης, το δικαίωμα του ιδιωτικού βίου ή η δυνατότητα ανανέωσης της ηθικής, είναι το αντικείμενο του βιβλίου Από τον πολιτισμό στην πείνα.

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ

Από τον Πολιτισμό
στην Πείνα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΡΟΝΙΚΟΥ – ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

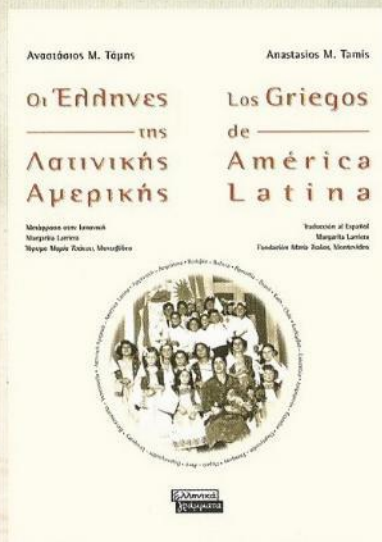
Αναστάσιος Τάμης

«Οι Έλληνες της Λατινικής Αμερικής» εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Ο Αναστάσιος Μ. Τάμης είναι ένας από τους διακεκριμένους επιστήμονες της κοινωνιογλωσσολογίας και της ιστορίας της Ελληνικής Διασποράς της γενιάς του. Υπηρέτησε όλες τις βαθμίδες του πανεπιστημιακού δασκάλου, δίδαξε στα Πανεπιστήμια Monash, Melbourne και La Trobe της Μελβούρνης και ανακηρύχθηκε ιδρυτικός Διευθυντής του Εθνικού Κέντρου Ελληνικών Μελετών και Έρευνας του Πανεπιστημίου La Trobe της Μελβούρνης, του μεγαλύτερου ίσως σήμερα κέντρου έρευνας και μελέτης του Ελληνισμού στη Διασπορά. Έχει να παρουσιάσει ένα εκτενέστατο συγγραφικό και εκδοτικό έργο σχετικά με την κατάσταση της ελληνικής γλώσσας και την ιστορία του Ελληνισμού σε Ωκεανία και Βόρειο και Νότιο Αμερική (συνολικά 15 μονογραφίες). Έχει επιμεληθεί σημαντικές εκδόσεις, ενώ δημοσίευσε δεκάδες κεφάλαια και άρθρα σε βιβλία και

επιστημονικά περιοδικά με θέματα την κυπριακή και ελληνική μετανάστευση, την έξοδο των Ελλήνων στις υπερπόντιες χώρες, τις εθνοτοπικές μελέτες, την ελληνική γλώσσα και ταυτότητα. Τιμήθηκε για το συγγραφικό και ερευνητικό του έργο από την Ακαδημία Αθηνών, από ελλαδικά και ξένα πανεπιστήμια και άλλους φορείς.

Η μελέτη αυτή αποτελεί την πρώτη εμπειρισταωμένη ιστορική καταγραφή και ανάλυση του Ελληνισμού της Νοτίου Αμερικής και έρχεται να συμπληρώσει ένα μεγάλο κενό στην εθνική Ιστορία της Ελλάδας αλλά και των δέκα χωρών της Λατινικής Αμερικής, σε μια εποχή που όλο και περισσότερο εξερευνάται και ανακαλύπτεται η ελληνική Διασπορά.

Παρασκευή Σιδερά-Λύτρα

«Die Folgen der alten Geschichte. Die Sünde meiner Mutter»

Η Παρασκευή Σιδερά-Λύτρα γεννήθηκε το 1941 στην Κανδήλα Ακαρνανίας και ζει από το 1969 στη Γοττίγγη (Göttingen). Σπούδασε κατ' αρχάς στη Ράλλειο Παιδαγωγική Ακαδημία και μετεκπαιδεύτηκε στο Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαιδεύσεως. Ακολούθως σπούδασε στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Γοττίγγης Κλασική Φιλολογία, Ψυχολογία και Παιδαγωγική. Υπηρέτησε σε Δημοτικά Σχολεία στην Ελλάδα και στη Γερμανία και κατόπιν δίδαξε επί δεκαπενταετία στο Πανεπιστήμιο της Γοττίγγης ως εντεταλμένη για τη διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας.

Για τη ζωή και το έργο του Γεωργίου Βιζυηνού έχει δημοσιεύσει (μόνη ή σε συνεργασία με τον Αλέξανδρο Σιδερά) περί τα 20 άρθρα σε ελληνικά και γερμανικά περιοδικά.

Από τα Γερμανικά στα Ελληνικά –και αντιστρόφως– έχει μεταφράσει μικρότερα κείμενα σε περιοδικά καθώς και τα βιβλία: Ιμμάνουελ Καντ: «Περί Παιδαγωγικής», Κωνσταντίνου

Καραθεοδωρή «50 Επιστολές προς συναδέλφους του στη Γοττίγγη (Göttingen)», Άγι Σιδερά: «Υπαρξιακή και απόλυτη ποίηση». «Οι ποιητικές του Paul Celan και του Gottfried Benn», Γεωργίου Βιζυηνού: «Το παιδικό παιχνίδι σε σχέση με την Ψυχολογία και την Παιδαγωγική».

Στα δύο διηγήματα εκτυλίσσεται ο ψυχολογικός ρεαλισμός του Βιζυηνού μπροστά σε διαφορετικό εκάστοτε σκηνικό.

«Αι συνέπειαι της παλαιάς ιστορίας» διαδραματίζονται στη Γοττίγγη και στο όρος Χαρτς και συνδυάζουν το συγκερασμό γερμανικού και ελληνικού πολιτισμού με μια τραγική ιστορία. «Το αμάρτημα της μητρός μου», μια πυκνή ψυχολογική μελέτη χαρακτήρων, διαδραματίζεται στη γενέτειρα του συγγραφέα.

Georgios M. Bizyenos

Die Folgen der alten Geschichte
Die Sünde meiner Mutter
Griechisch und Deutsch

Das Alte Europa
Peust & Gutschmidt Verlag

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Φωτεινή Στεφανίδη

«Κάτι παράξενο απόψε συμβαίνει» εκδ. Α. Α. Λιβάνη

Η **Φωτεινή Στεφανίδη** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1962.

Το 1986 ολοκλήρωσε σπουδές ζωγραφικής και νωπογραφίας στην ΑΣΚΤ Αθήνας με δασκάλους τον Γιάννη Μόραλη, τον Δημήτρη Μυταρά και τον Κωνσταντίνο Ξυνόπουλο. Από το 1988 έχει πραγματοποιήσει δώδεκα ατομικές εκθέσεις ζωγραφικής, χαρακτηριστικής και εικονογράφησης στην Ελλάδα, τη Γερμανία και την Ισπανία, και έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές και διεθνείς εκθέσεις εικονογράφησης από τις οποίες ξεχωρίζουν αυτές της Μπολόνια, της Τεχεράνης, της Μπρατισλάβα, του Τόκιο, του Βελιγραδίου, της Φρανκφούρτης, του Πεκίνου. Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί πάνω από πενήντα βιβλία για παιδιά και μεγάλους με εικονογραφήσεις της. Οκτώ από αυτά είναι συλλεκτικές εκδόσεις, ενώ σε έξι έχει γράψει και τα κείμενα.

Διακρίσεις: Κρατικό βραβείο εικονογράφησης 2003, Α' βραβείο εικονογράφησης ελληνικού παραρτήματος της IBBY 1995 και 2005, Α' βραβείο εικονογράφησης στην Διεθνή Μπιενάλε Αραβικού Κόσμου 1998, Πλακέτα εικονογράφησης στην ΒΙΒ Μπρατισλάβας 2001, Α' βραβείο στην Τριενάλε ex-libris Βελιγραδίου 2002, Χρυσή Πένα στην Μπιενάλε εικονογράφησης Βελιγραδίου 2005, Βραβείο εικονογράφησης ΕΒΓΕ 2007, Βραβείο εικονογράφησης λογοτεχνικού περιοδικού «Διαβάζω» 2007. Ήταν η υποψήφια της χώρας μας για το διεθνές βραβείο Andersen το 2004, όπως και για τα Astrid Lindgren Memorial Awards το 2008.

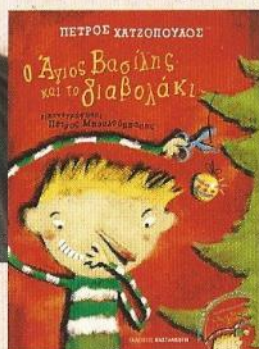
Πέτρος Μπουλούμπας

«Ο Άγιος Βασίλης και το διαβολάκι», Πέτρος Χατζόπουλος, εκδ. Καστανιώτης

Γεννήθηκε το 1976 στην Αθήνα. Παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής με δάσκαλο το ζωγράφο Γιάννη Αδαμάκη και στη συνέχεια σπούδασε γραφιστική στο ΤΕΙ Γραφιστικής Αθήνας. Έχει συνεργαστεί με πολλούς εκδοτικούς οίκους στην Ελλάδα στον τομέα της εικονογράφησης παραμυθιών και δημιουργίας

εξωφύλλων λογοτεχνικών βιβλίων. Έχει επίσης επιμεληθεί καταλόγους εκθέσεων ζωγραφικής, artwork για cd, αφίσες για θεατρικές και μουσικές παραστάσεις, εικονογραφήσεις για τα νέα σχολικά βιβλία του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου κ.α. Εκτός του κρατικού βραβείου εικονογράφησης, έχει ακόμα τιμηθεί με έπαινο σε διαγωνισμό κόμικς του περιοδικού 9 της Ελευθεροτυπίας, καθώς και με έπαινο εικονογράφησης στα Ελληνικά Βραβεία Γραφιστικής και Εικονογράφησης του περιοδικού + design. Κόμικς και εικονογραφήσεις του έχουν δημοσιευτεί στα περιοδικά: Βαβέλ, 9, Γαλέρα, Υποβρύχιο, Ως 3.

Διδάσκει γραφιστική και photoshop σε ιδιωτικά ΙΕΚ.

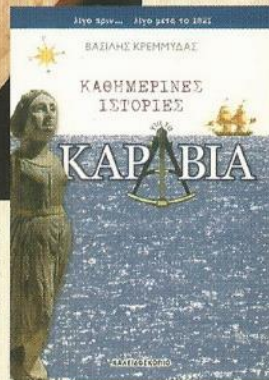
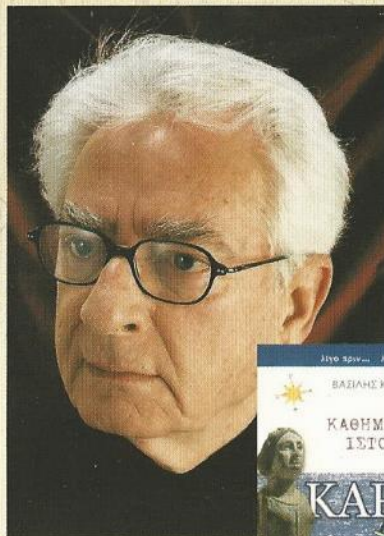
Μαζί με την επίσης γραφίστρια-εικονογράφο Σοφία Τουλιάτου, διατηρεί δημιουργικό γραφείο στα Εξάρχεια.

Βασίλης Κρεμμυδάς

«Καθημερινές ιστορίες για τα καράβια» εκδ. Καλειδοσκόπιο

Γεννήθηκε στη Μεσσήνη της Μεσσηνίας το 1935. Σπούδασε ιστορία-αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και οικονομική και κοινωνική ιστορία στο Πανεπιστήμιο της Λυόν και στην, τότε, École Pratique des Haute Études, στο Παρίσι. Το 1965 διορίστηκε Λέκτορας των Νέων Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο της Λυόν. Εργάστηκε στη Μέση Εκπαίδευση επί 17 χρόνια. Το 1972 ανακυρήχθηκε διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1980 εκλέχθηκε υφηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και το 1982 Τακτικός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Έχει διδάξει ως Professeur invité στο Πανεπιστήμιο Paris II και στην École des Haute Études en Sciences Sociales.

Το 1987 εκλέχθηκε Καθηγητής της Οικονομικής και Κοινωνικής Ιστορίας στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου αφυπηρέτησε το 2003. Έχει διατελέσει επανειλημμένα μέλος Εφοριών των Γενικών Αρχείων του Κράτους και Πρόεδρος της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος (1994-1999). Είναι μέλος της Επιτροπής Τέχνης και Πολιτισμού της Βουλής των Ελλήνων. Το 2004-2005 διετέλεσε Διευθυντής της αυτοτελούς δημόσιας υπηρεσίας με την επωνυμία «Αρχεία Πρωθυπουργού, Υπουργών, Υφυπουργών, και της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης».

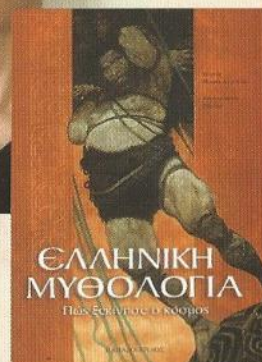

Μαρία Αγγελίδου

«Ελληνική Μυθολογία -Πώς ξεκίνησε ο κόσμος» εκδ. Παπαδόπουλος

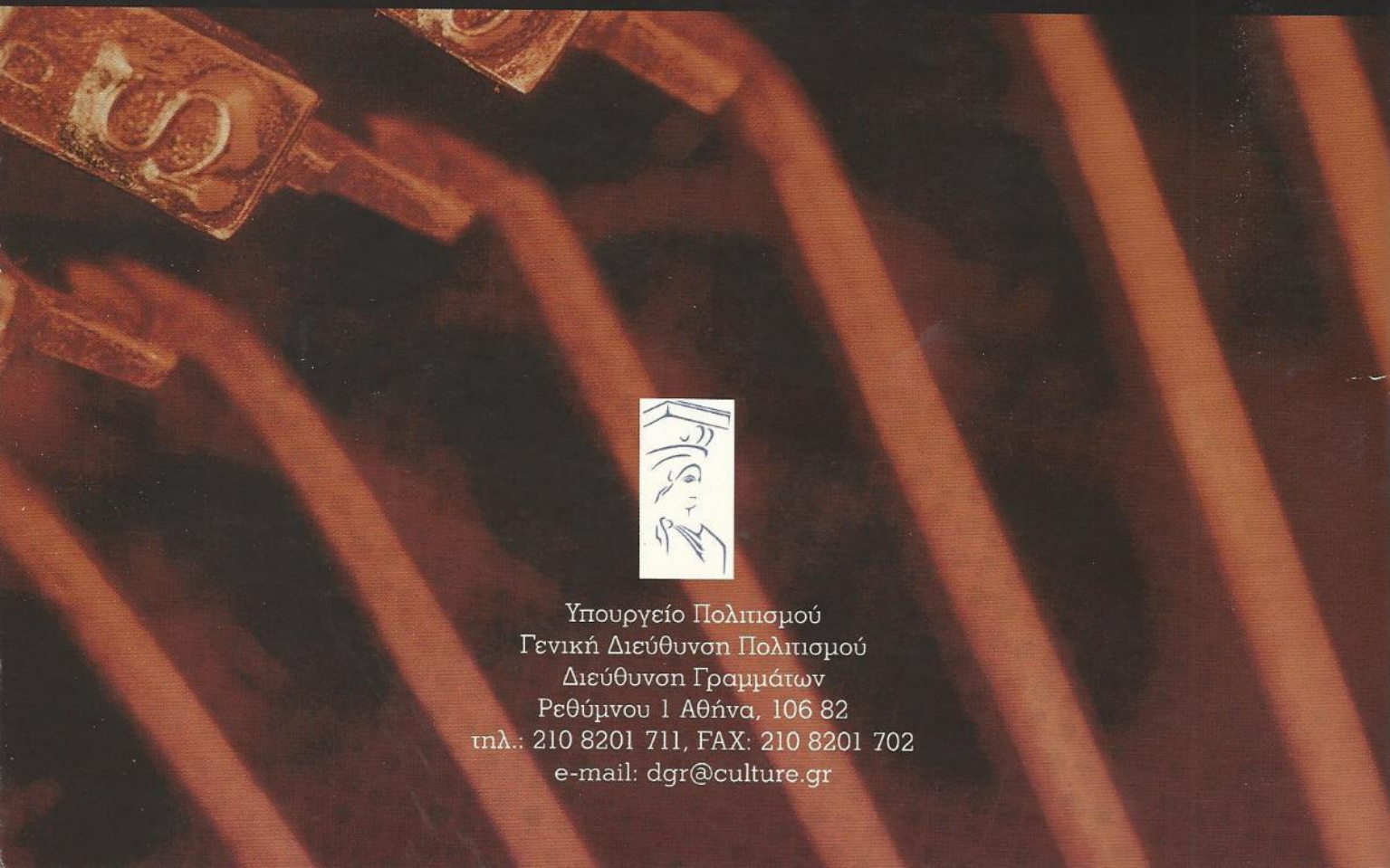
Η **Μαρία Αγγελίδου** γεννήθηκε το 1957 στην Αθήνα. Σπούδασε φιλολογία και λογοτεχνία στην Αθήνα και στη Ζυρίχη. Ασχολείται με τη λογοτεχνική μετάφραση και έχει μεταφράσει πάνω από 400 βιβλία, τα μισά από τα οποία είναι για παιδιά.

Έχει βραβευθεί δυο φορές για τις μεταφράσεις της: για τα Παραμύθια των Αδελφών Γκρίμμ, εκδόσεις Άγρα, και για τη Λάουρα και το Μυστικό της Αβεντέρας, εκδόσεις Ψυχογιός. Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το παιδικό λογοτεχνικό βιβλίο: έχει μεταφράσει βιβλία πολλών και αξιόλογων συγγραφέων: της Νέστλινγκερ, του Γκάρντερ, του Έντε, του Άντερσεν κ.α. Έχει διασκευάσει για το παιδικό αναγνωστικό κοινό σημαντικά λογοτεχνικά κείμενα, του Σαίξπηρ και του Μολιέρου, του Δάντη και του Θερβάντες, του Γκολντόνι κ. α. Έχει γράψει επίσης εννιά βιβλία για παιδιά, Τα Τετράδια της Αυτοβιογραφίας του Ηλία Μακρή, Το Δέντρο με τα Ψέματα, κ.α. Το πρώτο της βιβλίο, Οι άνθρωποι που δεν έβλεπαν όνειρα, τιμήθηκε το 2006 με τον έπαινο του Κύκλου Παιδικού Βιβλίου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Υπουργείο Πολιτισμού
Γενική Διεύθυνση Πολιτισμού
Διεύθυνση Γραμμάτων
Ρεθύμνου 1 Αθήνα, 106 82
τηλ.: 210 8201 711, FAX: 210 8201 702
e-mail: dgr@culture.gr